

i stigende omfang bliver utilfredse med Europa og vender sig imod Europa?

Ville det ikke være mere fornuftigt, om man siger: Vi har et godt naboskab med Tyrkiet, vi samarbejder i Europarådet, i OSCE, i NATO og i en lang række andre organer. Det fungerer godt, for vi stiller ikke fundamentale krav til, hvordan det tyrkiske samfund skal indrette sig, det lader vi sådan set være op til tyrkerne. Ville det ikke være mere fornuftigt at fastholde det gode naboskab i stedet for at sætte det hele på spil på grund af en proces, en vision, som ikke kan lade sig gøre?

Det er baggrunden for, at Dansk Folkeparti har stillet det her beslutningsforslag, og jeg undrer mig såre over, at de partier, som i Europa-Parlamentet har støttet alle de bekymringer, der kommer til udtryk, ikke engang kan se sig nødsaget til at stemme ja her i salen.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Det er måske slet ikke overraskende, at jeg og hr. Morten Messerschmidt er uenige i vurderingen af Tyrkiet.

Tyrkiet er det eneste muslimske land, der har et sekulært system, det vil sige, at religion og statsapparat er fuldstændig adskilt fra hinanden. Tyrkiet er også et moderne land, hvor ca. 3 millioner mennesker færdiggør deres universitetsuddannelser.

Kl. 10.50

Det, jeg vil spørge Dansk Folkepartis ordfører om, er: Skal man hjælpe Tyrkiet med at komme over de vanskeligheder, de stadig væk har – jeg er enig i, der er nogle vanskeligheder på forskellige områder – eller skal man bare smække døren i og sige, at det er et muslimsk land pr. definition, at det er et lukket land, og at de ikke kan få lov til at komme med i EU? Det vil jeg gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører om.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo så paradoksalt. Hver gang man taler med en socialdemokrat eller andre, som har deponeret den selvstændige tankegang i Bruxelles, får man at vide, at det her handler om, at enten lukker vi døren for Tyrkiet, eller også åbner vi døren for Tyrkiet.

I kraft af mit medlemskab af Folketinget sidder jeg i OSCE's parlamentariske forsamling, hvor jeg har et glimrende samarbejde med Tyr-

kiet. Jeg sidder i EMPA, The Euro-Mediterranean Partnership, hvor jeg har et glimrende samarbejde med Tyrkiet og tyrkiske parlamentarikere. Jeg er medlem af Europarådets parlamentariske forsamling, hvor jeg oven i købet har et godt samarbejde i Immigrationskomiteen, hvor formanden, som er tyrker, sidder i min partigruppe, EDG-gruppen, i Europarådet. Så derfor er det fuldstændig nonsens at sige, at det forhold, at Tyrkiet ikke skulle blive medlem af EU er det samme som at smække døren i hovedet på tyrkerne. Det er slet ikke tilfældet.

Tværtimod, at stoppe processen ville være et udtryk for respekt for, at tyrkerne ikke ønsker de reformer, som er nødvendige for et medlemskab af EU. Jeg har selv talt med Erdogans folk, som klart siger, at de ikke ønsker den form for ytringsfrihed, som vi har i Danmark, som vi har i EU; de ønsker ikke den form for forsamlingsfrihed; de ønsker slet ikke at anerkende Cypern, for det betragtes nærmest som tyrkisk territorium, i hvert fald de 33 pct. i nord.

Så derfor er der nogle dybt fundamentale problemer med den her proces. Og jo længere processen pågår, jo større bliver problemerne, og jo længere flytter vi os væk fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg snakker også med Erdogans folk en gang imellem, så jeg kender også deres holdninger. De kæmper en brav kamp for at gøre Tyrkiet mere moderne, mere demokratisk, og det skal vi støtte efter min mening.

Jeg kan fortælle, at grunden til, at antallet af tilhængerne er dalet fra omkring 70 pct. til 55 pct., er, at man stiller store krav, som man ikke har stillet til de andre ansøgerlande, man gør det kun over for Tyrkiet. Det er en af grundene.

Det næste, jeg vil sige, er, at tyrkerne opfylder deres medlemskab på den måde, at de krav, vi har stillet til tyrkerne omkring NATO og de andre samarbejder, har de opfyldt fint. Og så siger de: Vi vil også gerne opfylde de krav, der bliver stillet til os, vi vil bare have en chance for at have tid til at gøre det. Og så kommer man og banker dem oven i hovedet hele tiden.

Jeg vil spørge Dansk Folkepartis ordfører: Hvis de løser alle de der ting, man ridser op, vil Dansk Folkeparti så acceptere, at tyrkerne kommer med i EU, eller vil Dansk Folkeparti ikke acceptere det?